

Information från Svenska kyrkans fria Synod Nr 4, november 2015

Himmelriket i åkern och som en pärla

Jesu liknelse talar om himmelriket som något som kan finnas i jorden. Hos oss tror jag ofta att himlarnas rike tänks som något långt borta. Jesus jämför himmelriket med en skatt i jorden. Jorden blev inte sällan dåtidens bankvalv. Det gällde att komma ihåg var man grävt ner skatten, somliga glömde bort. I så fall är himmelriket något som är gömt för att skyddas och bevaras tills det behövs. Mannen som hittade skatten rövar den inte. Han köper hela åkern, medveten om att där finns en skatt som är värd så mycket mer.

Den andra korta liknelsen handlar mer om att gripa om och köpa loss det man sökt och begärt. I båda fallen investerar man, på lång sikt och på kort sikt, i himmelriket.

Vi förkunnar det himlarnas rike där Herren är kung, skapare av himmel och jord. I det riket är Den Som ÄR kung. Jesus säger att han är kungen i det riket. Nära och tillgängligt genom evangeliet, inte långt borta. Men han är också själv skatten i det riket, Guds skatt. När vi finner och investerar i det blir vi själva en del av den skatten och det riket; vi uppenbarar den skatten och det riket. Det gör vi framför allt när vi firar mässa(n).

Men kanske du tänker att inte har jag några pengar, jag har inget liv att satsa. Men det är fel. Det är precis det du har. Gud kallar dig till att bli en åker, en del av det riket där han får lägga ner sin skatt och berika dig. I Jesu namn blir du en del av skatten - med församlingen. Men, tänker du, jag är ingen skatt och min församling är inget himmelrike.

Det är därför som vi verkligen beror av Jesus och hans förlåtelse, inget annat. Betalningen utgörs av vår oro, vårt sökande, vår synd, otro och smutsighet. Den tog han och naglade fast vid korset. Ingen annan kunde eller kan göra så, för bara Jesus är Gud själv.

Så tog Jesus det på sina axlar och bröt med förfallet och sorgen. Han vände det genom sin död till hopp, liv och seger. I hans namn blir alltså vi det riket, den skatten. Låt oss rannsaka och bekänna allt som motsäger hans liv i oss. Bekännelsen till det namnet är vår betalning, vår investering, långsiktigt och hållbart.

I Jesu namn.

f Jonas Nilsson, Stockaryd

Böner för riksdagen

Sverigebönen, en ekumenisk rörelse, som lyfter fram behovet att man ber för vårt eget land och våra representanter, tog ett viktigt initiativ för att ordna en bönevandring 14:e september till Riksdagen inför höststarten. Det är sällsamt att se att planeringen för denna nu årligen återkommande bönevandring startade långt innan vi fick höra om beslutet att lägga ned Jesusmanifestationen (som haft samlingar på flera orter i Sverige). Herrens vägar ...

Dagen före Riksdagens öppnande gick vi, ett 60-tal personer, efter appellmöte i Citykyrkan i Stockholm, Drottninggatan ner mot Gamla Sta'n, där en riksdagsman berättade om det aktuella läget. Därefter hade vi bönestationer runt Riksdagshuset på Helgeandsholmen.

S:ta Claras kyrka och EU:s bönenätverk tog en aktiv del.

Låt oss bedja för Sverige, Kungahuset, Regeringen, kommunerna, landstingen och alla myndigheter och särskilt för Riksdagens kristna grupp. De behöver vishet och positiv respons, inte bara kritik.

f Kåre Strindberg

Högst personliga tankar kring en älskad psalm; Psaltaren 23

När Herren får leda mig fattas ingenting - trots att jordelivet ständigt erbjuder både plus och minus, glädje och sorg, lidande och lycka, syndakänedom och förlåtelse.

Han låter mig vila på gröna ängar. Vare sig det är en stund på trädgårdens gräsmatta, nattlägret eller den sköna soffan med kudden, så unnar Gud oss vila och vederkvickelse från egna eller andras krav, eller all världens ondska som strömmar ur radions nyhetsändning.

Han för mig till vatten där jag finner ro. En stund vid stranden när vågorna sakta lägger sig mjukt till ro. Eller kanske insikten om att dopets nåd räcker genom livet med sikte på mötet i den stora eviga vilan och samtida uppvaknandet - Också i motsägelsen kan man ana Guds storhet.

Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal fruktar jag intet ont, ty du är med mig. Detta är ena sidan av vår jordiska tillvaro. Allt är utsatt för förändring: Vinbären har mognat och faller snart av om inte någon tar vara på dem. Bulgarerna runt om i skogarna plockar blåbär för att sälja och få sin försörjning under de tre månader tillståndet gäller. Plocka, plocka, skynda, skynda. Snart kommer nattkylan och blad faller sakta till marken. Som pensionerad präst innebär nästan varje vecka att följa någon människa - och oftast vän - till graven så nära och ärligt som möjligt. Och i allt detta finns löftet om Guds närvaro. Löftet om Hans närvaro mitt i livet.

Din käpp och stav de tröstar mig. Kan kanske förstås såhär: Käppen som drivkraften. Guds nåd är varje morgon ny och erbjuder nya uppgifter att följa Jesus och söka Hans vilja i en ibland kaotisk tillvaro. Viljan och kraften som driver framåt. Staven som något som ger oss ett tredje ben att stödja sig mot. Vi är aldrig ensamma och övergivna även om det ibland kan kännas så. Särskilt när stora omvälvningar sker.

Du bereder mig ett bord i mina fienders åsyn. Bordet som platsen för måltiden, gemenskapen; Herrens bord till syndernas förlåtelse. Fiender? Har jag sådana? Att följa Herren innebär automatiskt att jag får fiender. Framst frestaren som uppträder i många gestalter: Girighet, makt, kärlekslöshet, frestelsen att ge igen osv. Tro innebär ibland hot - ett annorlunda livsalternativ. Aldrig har så många kristna fått betala ett högt pris för sin tro på Jesus Kristus. Prosten Åkerhjelm berättade att detta ord blev mycket närgånget när han firade mässa på en ö i finsk skärgård och ryssarna låg bakom skyddsvärn på närmaste ö.

Du smörjer mitt huvud med olja. Herden smörjer fårets huvud med olja för att hindra otäcka insekter att tränga in i djurets hjärna och ge det en kvalfull död. Så vill Han förhindra den eviga döden och ge oss livet med Honom.

och låter min bägare flöda över. En glädje utan gräns - trots allt!

Godhet allenast och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar, och jag skall åter få bo i Herrens hus, evinnerligen. Förstått genom ett annat ord ur Skriften: "Guds nåd är var morgon ny, Hans trofasthet varar från släkte till släkte över dem som fruktar Honom." Målet är tydligt: Att en gång få bo hos Herren Gud. Men redan här finns nåd att söka och ta emot. Att frukta Gud är inte att i skräck vara rädd för Guds vrede och dom, utan att se Hans omsorg och kärlek och vägledning. Guds vrede över synden är total, men Hans nåd gentemot syndaren blir tydlig när vi lär känna Hans Son och erfar vad Han i sin kärlek gjort för oss människor i sitt liv, sin död och sin uppståndelse.

Herren vare med dig!

f Göran Hallberg

*Jag vet mig en morgon ljus och skär
med susande gröna lunder.
Då kommer han hit, min Herre kär,
i gryningens svala stunder
och väcker oss upp ur dödens natt
till ljusets och livets under.*

*Den morgonen är mitt hjärtas fröjd,
och ofta på den jag tänker.
Som lärkorna sjunger i himlens höjd
då rymden i solljus blänker,
så vill ock mitt hjärta prisa högt
dig, Gud, som all tröst mig skänker.*

su ps 63:3-4

